

Bemærkninger til lovforslaget

Forslagets baggrund

Baggrunden for forslaget er den europæiske stålindustri aktuelle vanskeligheder. På den ene side er der en betydelig overkapacitet, som er blevet særligt udtalt på grund af de afsætningsvanskeligheder, som den herskende lavkonjunktur har skabt. På den anden side er der en række europæiske stålværker, som på grund af forældet produktionsudstyr ikke er konkurrencedygtige.

Overkapaciteten har medført en konkurrence, der har presset priserne så langt ned, at stålværkerne har lidt meget store tab.

Der har inden for Fællesskabet været enighed om, at der nødvendigvis må finde en tilpasning af kapacitet og beskæftigelse sted inden for EF's stålindustri.

Som led i denne tilpasning har også Det Danske Stålværværk A/S begrænset sin kapacitet.

Beskæftigelsen i EF's stålindustri er siden 1974 reduceret med ca. 30 pct. Det Danske Stålværværk A/S har i samme periode ligeledes reduceret antallet af beskæftigede med ca. 30 pct.

Kun omfattende statsstøtte har hindret, at endnu flere stålværker har måttet lukke.

Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber har med hjemmel i traktaten om oprettelse af det Europæiske Kul- og Stålfællesskab truffet en række beslutninger med henblik på at genskabe en sund og konkurrencedygtig europæisk stålindustri, der er tilpasset markedets krav.

Kommissionens mål er at tilpasse kapaciteten til behovet samt at genskabe konkurrenceevnen gennem omstrukturering, modernisering og effektivisering af den reducerede kapacitet. Kommissionens beslutninger for at nå dette mål omfatter fastsættelse af produktionskvoter, basispriser for import, overvågning af import fra tredjelande, overvågning af det interne prisniveau samt kontrol af, at statsstøtte kun anvendes i forbindelse med omstrukturering og tilpasning af kapaciteten.

Som led i disse bestræbelser traf Kommissionen den 3. juli 1981 med senere ændring den 11. juni 1982 »Beslutning om forpligtelse for distributions-

virksomheder til offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser samt om forbudt praksis for disse virksomheder« (Kommissionens beslutning nr. 1836/81/EKSF og nr. 1519/82/EKSF).

Beslutningen er truffet i medfør af traktatens artikel 95, som omhandler de tilfælde, der ikke er omfattet af andre artikler, men hvor en beslutning eller en henstilling er nødvendig for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål.

Da Kommissionen har ønsket, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning selv skulle gennemføre de nødvendige bestemmelser og den dertil knyttede kontrolfunktion, og da det måtte påregnes, at medlemsstaterne behøvede en vis tid hertil, samtidig med at der var behov for øjeblikkelige indgreb, vedtog Kommissionen ovennævnte beslutning, men begrænsede gyldigheden til 31. december 1982, fra hvilket tidspunkt det måtte antages, at medlemslandene kunne være klar med en national lovgivning.

Samtidig med beslutning nr. 1836/81/EKSF udstedte Kommissionen derfor en »Henstilling til medlemsstaterne om forpligtelse til offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser samt om forbudt praksis inden for stålhandelen«, jfr. Kommissionens henstilling nr. 1835/81/EKSF af 3. juli 1981 som ændret ved henstilling nr. 1518/82/ESKF af 11. juni 1982. Kommissionens henstilling med ændring er optrykt som bilag til lovforslaget.

Denne henstilling, der er udstedt med hjemmel i traktatens artikel 63, stk. 3, pålægger medlemsstaterne med virkning fra den 1. januar 1983 og med gyldighed til 30. juni 1984 at gennemføre foranstaltninger, hvorefter stålhandlende med en vis årlig mindsteomsætning fastsat i tonnage, skal offentliggøre deres prislister og salgsbetingelser, ligesom det ikke skal være tilladt disse virksomheder at sælge til priser, der er lavere end de offentliggjorte priser, medmindre der er tale om tilpasning til en konkurrents prisliste. Endvidere forpligtes medlemsstaterne til at kontrollere overholdelsen af disse forpligtelser samt at fastsætte sanktioner ved manglende overholdelse.